

Шкаляр Інформ

Газета учнівського самоврядування Апостолівської ЗШ І-ІІІ ступенів №1

Квітень 2017

У цьому випуску:

Школо! Тобі ми зичим щастя і процвітання!

Щире слово про школу.

Родзинки шкільного життя.

О.С. Залужний – видатний педагог України.

Дозвольте привітати: «З Днем народження, школо!»

В цьому місяці ми як завжди відмічаємо день народження нашої школи. Готуємо святковий концерт, малюнки, у повітрі відчувається особлива атмосфера. Школа – це все ж таки другий дім, де всі ми є рідними людьми, членами родини. І ось нашому дому вже тридцять п'ять років. Весь цей час ми були під покривом нашої такої собі оселі, цього особливого місця, де відбувались з нами стільки різних речей. Перша справжня дружба, можливо ще та дитяча - з навчальної школи, перші перемоги і невдачі, перше кохання, тут у цих стінах. Незабутні спогади...

Редакція газети

Школо! Тобі ми зичим щастя і процвітання!

Швидкі дитячі кроки переступають шкільний поріг. Відкриваються класи, а в коридорах пахне новими підручниками та квітами. Там ти ніби інший. Ніби щось змінюється. Там ти стаєш на крок розумнішим і на крок ближчим до майбутнього. Білосніжна крейда ковзає по дошці, малюючи слова, виводячи щось нове, до того не знайоме. Лице вчителя таке привітне, таке справжнє, таке щире. Як же ми любимо наших вчителів! За те, що вони просто є. За їх силу та витримку, за їх вміння не лише дати знання, а й зрозуміти. Любимо ті світлі коридори, у яких на перервах можна поспостерігати досить смішні картини. Любимо класи, надзвичайно теплі, і це не стосується температури. Любимо дзвінок той, що на перерву, і навіть той, що на урок. Любимо зранку переступати поріг з відчуттям величезної відповідальності... І саме сьогодні так хочеться сказати:

рідна школо, з днем народження!

Знайомтеся: Апостолівська

загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №1
— яскрава зірка на освітянському
небосхилі Апостолівщини — це храм науки, віри, надії та щирої любові. Це не просто девіз, а беззаперечне кредо всіх учасників навчально-виховного процесу школи: учнів, батьків, вчителів.

День народження – 1 квітня 1982 року

Сьогодні в школі навчається багато здібних, розумних, наполегливих учнів. Здобувати освіту нам допомагають талановиті, віддані своїй справі вчителі.

До послуг учнів навчальні кабінети, творчі майстерні, 2 комп'ютерні класи, музичний кабінет, бібліотека, спортзал, мультимедійний та тренінговий класи.

Школярі — інтелектуали, успішно навчаються з усіх дисциплін.

Опановують акторську майстерність у гуртку «Любителі художнього слова», інтелектуальні здібності у гуртку «Юний інтелектуал».

Розвивають художні смаки в зразковому колективі «Перлинки першої».

Займаються спортом —

гуртки по волейболу, баскетболу.

Ми пишаємось нашими зірками, переможцями міських, районних, Всеукраїнських олімпіад та Міжнародних конкурсів.

У нашій школі панує атмосфера толерантності, взаємоповаги і взаємодовіри, високий культ знань, дух патріотизму і моральності. Про це свідчать успіхи сотень випускників школи в

розбудові України.

Школа — це ми, колектив педагогів, батьків та учнів, які зібралися для того, щоб усі разом і кожен окремо змогли думати, відчувати, діяти з тим, щоб реалізувати шкільне кредо — плекати з дитини людину повноцінну, творчу особистість за законами добра, любові, краси і природи. Майбутнє нашої школи в наших руках.

Маломуж Анна, редактор газети

щире слово про школу

1. Школа... Таке коротке слово, але скільки ж в ньому милозвучності й величі. Кожного разу, коли ти його чуєш, відчуваєш, ніби всередині тебе проходить якийсь струм, що дістає своїм теплом аж до самого серця. Школа – це моя друга домівка. Скільки ж мене пов'язує з цими стінами!.. Сльози радості і смутку народжувались тут. А щоразу, коли я заходжу до школи, на обличчі одразу вимальовується посмішка, на душі стає хороше...

Цой Анастасія 11-а клас

2. Я люблю свою школу, адже навчаюся тут з першого класу. Школа стала частиною мого життя та частиною мене самої. Всю мудрість, яку вона донесла та зберегла в собі, вчителі намагаються передати нам, аби ми черпали джерело знань. Я хочу привітати свою рідну школу з Днем народження і побажати їй подальшого процвітання. Нехай вона і надалі працює на благо людей, які йдуть до школи, аби здобути міцні знання, які стануть надійним підґрунтям у майбутньому!

Горішня Ольга 9-б клас

3. Я люблю школу, за те, що саме тут я реалізувала себе як лідер і, як наслідок, була обрана Президентом шкільного парламенту. Саме тут в нас розвинули перші почуття єдиної команди і колективу. Саме в нашій школі існує середовище, де політ власної думки не обмежений винятково темою заняття і шкільною програмою, а де дійсно виникає бажання сповна пірнути в купель знань і віднайти справжню істину.

Ситнікова Світлана 10 клас

4. Вже 35 років школа гостинно відчиняє двері для школярів. І ось вона вкотре приймає привітання від своїх вдячних учнів. Я хочу поздоровити школу і подякувати їй за підтримку, надані мені знання, і, звичайно ж, за знайдених мною друзів саме тут. Бажаю тобі, школо, дарувати знання людям ще протягом століть і завжди бути у пошані серед народу!

Бондар Аріна, 9-б клас

5. Я можу стверджувати, що моя школа найкраща! Тому що, в ній працюють найкращі вчителі, які прислуховуються до думок учнів, допомагають розкрити себе, повірити в свої сили, так би мовити, загартовують до майбутнього життя.

Володіна Олександра , 9-а клас

6. Школа для мене близька й рідна, і кожен день я відчуваю турботу про себе всіх її працівників. І нехай мої вчителі інколи вичитують мені за мої пустощі - все ж таки я ще дитина, та ще й з характером; все одно не можна на них за це ображатися, бо вони хочуть, щоби я виріс Людиною з великої літери, тому й не байдужі до моїх вчинків. Звичайно, я намагаюся виправдати їх довіру до мене, бо дуже вже хочеться, щоб моя школа коли-небудь у майбутньому змогла мною пишатися, як зараз пишаємося ми нею. Школа – наш рідний дім. У школі я відчуваю себе, як удома, впевнено, розслаблено та вільно!

Чайка Станіслав, 11-а клас

Родзинки шкільного життя

1982-2017 роки скільки років пройшло з тих часів. А настрої, відчуття хвилювань все такі ж. Те, що належить молодості. Ми завжди пам'ятаємо, чому навчала нас школа.

Наша школа почесно буде носити ім'я видатного педагога, земляка О.С.Залужного

Олександр Самійлович Залужний

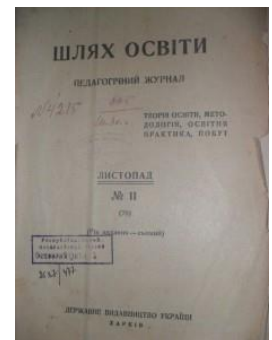
(1885-1941) Видатний педагог, науковець.

Уроженець с. Покровське, який присвятив свій життєвий шлях і діяльність науково-педологічній роботі.

Олександр Самійлович Залужний народився 9 грудня 1886 року в с. Покровське Херсонської губернії в багатодітній селянській сім'ї. Початкову освіту здобув у земській школі, згодом продовжив навчання Херсонській учительській семінарії. Олександр рано долучився до політичної діяльності, за що був виключений з семінарії. У 1907 році О.С. Залужного заарештовують, але він тікає та емігрує до Франції. Там він має можливість працювати одночасно вчитися в політехнікумі, а згодом Паризькому університеті Сорбонні.

Повернувшись в 1910 році в Україну О.С.

Залужний зосереджується на революційній діяльності. Після жовтневого перевороту Олександр Самійлович перебирається до Владивостока, де закінчує університет й залишається в ньому працювати викладачем та деканом. У 1922 році відвідує Японію, знайомиться з організацією освіти в цій країні. В Україну Олександр Самійлович повертається у 1924 р. в місто Харків. Тут він спочатку працює в Харківському інституті народної освіти на науково-дослідній кафедрі педології, де очолює секцією соціальної педагогіки. З утворенням у 1926 році Українського науково-дослідного інституту педагогіки (УНДІП) призначається на посаду керівника секції колективознавства. Його науковий доробок 20-х років був напрощуд різноманітний та плідний. За цей час він написав кілька десятків статей, три фундаментальні монографії. Наукові інтереси педагога були різнобічні: школознавчі питання, процес навчання, проблеми організації і діяльності дитячого колективу, питання діяльності зарубіжної школи. На початку двадцятих років в Україні провідним напрямом розвитку психологічної і педагогічної наук вважали рефлексологію. Саме вона лягла в основу комплексної науки про дитину – педологію, яка ставила своєю метою об'єднати біологічні, фізіологічні, соціологічні та інші підходи до розвитку дитини. О.С. Залужний працював у зазначеному напрямі наукових досліджень і був провідним педологом, рефлексологом, спираючись у своїх роботах на праці вітчизняних учених – І.П Павлова, В.М. Бехтерева та західних фахівців з теорії колективу – В.Вундта, Г. Зіммеля та ін. В 1926 році вийшла праця О.С. Залужного “Сільська трудова школа. Теорія і практика”, де автор розкриває своє розуміння терміна “трудова школа”, обґрунтовує її відмінності від міської школи. У статті “Метод тестів у нашій школі” Олександр Самійлович розглянув актуальну на той час проблему тестування як провідного засобу визначення обдарованої дитини. Автор вважав, що обдарованість дитини – це її досвід, здатність до навчання і завдання педагога організувати навчальний процес, який стимулює, розвиває ті чи інші здібності до навчальної діяльності. Але все ж центром наукових інтересів ученого в ці роки стало вивчення організації та діяльності дитячого колективу – проблеми, яка вперше постає в педагогічній науці України. Олександр Самійлович написав значну кількість праць та очолював наукові колективи з проблем вивчення соціальності дитини раннього та шкільного віку, дитячих угруповань і колективів. У 1926 році виходить з друку його перша фундаментальна праця з питань теорії та практики колективу “Методи вивчення дитячого колективу (Вступ до педагогіки колективу)”, а згодом, ще одна монографія “Учення про колектив. Методологія — дитколектив”. Результати експериментальної роботи вченого публікувалися в журналах “Радянська освіта”, “Шлях освіти”, часописі “Український вісник експериментальної педагогіки та рефлексології”. На початку 30-х років у країні змінюється педагогічна парадигма: з досить вільного, ліберального пошуку методологічних засад педагогічної науки на жорстке прив'язування її до ідеології марксизму-ленінізму. Педологія, рефлексологія та їх прихильники у цей час перестали влаштовувати радянську владу. Одним із перших під критику і гоніння потрапив О.С. Залужний. У відповідь на критку О.С. Залужний виступає зі статтю “Педологія на Україні після Жовтня” (1932), де намагається об'єктивно і критично оцінити розвиток педологічної науки в Україні та за кордоном. Автор доводив, що його наукові пошуки, розробки не є відірваними від життя держави. В загальній атмосфері огульної критики та нерозуміння О.С. Залужний у 1935 році переїздить до Москви й починає працювати в Науково-дослідному інституті спеціальних шкіл і дитячих будинків Наркомпросу РРФСР. В січні 1938 року ученого заарештували і ув'язнили. Помер Олександр Самійлович 3 квітня 1941 року, помертньо реабілітований. Його наукові роботи з питань формування й діяльності дитячого колективу й досі чекають нових наукових досліджень та перевидання для більш широкого ознайомлення з ними педагогічної громадськості.

Дозвольте привітати

Дорогі учні, вчителі, батьки!

Від імені адміністрації школи дозвольте привітати Вас із ювілеєм – 35 річчям заснування навчального закладу.

Це не звичайний ювілей, а ювілей домівки поколінь.

Школа – це не тільки стіни, насамперед, це – дух, пам'ять, традиції, наступність поколінь. Це педагоги і ті, хто щодня переступає поріг, сіючи зерна доброго, розумного, вічного, й ті, кого вже немає сьогодні, але завжди живуть вони в пам'яті учнів та колег, і вчителі-пенсіонери, для яких найвища нагорода в житті – успіхи колишніх вихованців, їхні щирі слова подяки.

Зі стін школи вийшли сотні талановитих випускників, які, можливо, не всі стали дуже відомими, але немає сумніву в тому, що вихованці школи стали добрими, духовно багатими людьми, які понесли у світ, посіяні тут в їх душі зерна любові до всього рідного.

Я вдячна нашим учням за їхню працю, за усмішки, за політ думок і почуттів, за те, що разом з ними щомиті відкриваєш щось нове в собі й у житті. У кожній нашій дитині світить сонце, вони всі в нас – талановиті, ерудовані, всебічно розвинуті, демократичні й розкуті. Це діти ХХІ-го сторіччя.

Окрема подяка колишнім випускникам, котрі добрими справами прославляють школу й місто на теренах країни й зарубіжжя.

Спасибі колегам-учителям за відданість нашій загальній справі, за любов до своєї професії. Низький уклін учителям-ветеранам праці, які нині перебувають на заслуженому відпочинку. Праця кожного з них – це золоті сторінки історії нашої школи. Дякую всім технічним працівникам – їхній щоденний внесок у життєдіяльність закладу такий необхідний. І теж – почесний.

Велике спасибі батькам! Тісний зв'язок з ними, щире спілкування дають нам можливість ефективно вирішувати концептуальні питання навчання й виховання дітей.

Хочу висловити слова подяки міській владі, управлінню освіти – за взаєморозуміння та підтримку, представникам громадськості – за довіру й повагу.

Усім невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів. А підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності хай буде міцне здоров'я, серце сповнене любові та добра, натхнена думка й щирі почуття. Щоб життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а дружні привітання додали життєвої наснаги в скарбничку вашої душі. Нехай людська шана буде подякою вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

З ювілеєм Вас усіх, дорогі мої! Низький уклін тобі, наша рідна школо!

Вовк О.Є., директор школи.

Редакція газети «Школяр інформ»
3-й поверх каб. №46
Апостолівська ЗШ І-ІІІ ст. №1
в. Б. Хмельницького, 106